

مقادن زهره و میرخ

سلامتی اهل مصر باشد و بدی حال بزرگوار و کثیر امداد (مقادن زهره و میرخ در مثیلهای) دلالت کند بر دلیری کردن دزدان و بیماری هنودخور و فاش شدن هلو و طرب و فساد بناهای و بکشنه هوا و تقاؤت زخمها و بیماری زنان و ناساز کاری از زاج و طلاق و فراق بسبیب عشق و غماشی رافت زنان سلیمانه و بیماری کا و دکفتند و حدوث ریش جکرو و سرفه (اگر در روی دید فساد دزدان باشد و بد کاران و بیماری فسق و هنودخور و خیرک زنان و کثرت زنان وحدت زنان با شوهران و غلب کردن موت روای و کثرت در دچشم و نقصان اینجا را و امارات و سایر بناهای و بیماری پاد و قلمه بر کر تپوه و پدید آمدن دزدان رافت ایشان و بیماری مطریان و کثرت بازندگی و تاری هوا و تقاؤت زخمها و موت پادشاهی در طرف مشرق و حزا به بعضی قرا و مواضع در آن طرف و بیماری موت زنان دخراج لشکریان و کثرت فساد و زنان و رعد و باران اکرم ریخ مستعلی پا شد مرکز و ریا در راه هواز و کرمی هوا باشد و اکرم زهره مستعلی پا بیماری نیابان و غزو اهل عراق عرب و کوهستان مرکز بزرگ زنان و لایت (واکرمه بنبله بود) دلالت کند بر کثرت موت و زنان و دفعه حرب و طعن و ضرب میانه دول شکر و قتل بعضی از فرانزهان و موت بختیه و فساد اطفاء و ریخ زنان حامله و خدمه و دستی و بخار و شدت ریاح و ضرب حواستان و مطریان. خصوص از زاج و دشوار و وضع حمل و تلف شدن اجنبه و آنده زنان و مطریان و بیاری درین طبقه و کر فشاری جمعی اهل فشو و بیاست رسیدن آنها و ظهور هوا مضره و اکرم ریخ مستعلی بود بلکه از فرانزهان از اموات باشد و امده ملخ در وقت و اکرم زهره مستعلی بود مرکز بعضی از سلاطین باشد بسبیب زن و هلاک اطفال (واکرمه جنگی) دلالت کند در فوج اهل سلاح و ریخت مردم بفتو و هنودخور در فوز خاران و هوایان و بیماری نیابندگ و سرد و هوای ناساز کاری از زاج و عزیز شدن کنیز کاف و حربین در زمین عراق و عوش خال امر اول شکریان و کوفتن و لایه نهاد اسیر بوده و موت زنان و بیرونی مطریان و کدوت و اکرم ریخ مستعلی بود هلاک ملت حوزه سنان بامتد و مرکز اعظام و سخن

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

۵۳

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِير

سرها و اکرزهه متعلق باشد حريق خادت شود و اکردر و لایت هوزستان و گروچ
خوارج در کوهه کنایا و کرثت باران (مقارنه زهه و میرخ در مثلثه هوانه) دلا
کند بر فنا دهال معینان و فسق و فحور میان زنان و خادمان و افت بنا ناق و ایشان
و ریاحین و میوهه و بیماری مردم و استفاط اجل و برادردن خون و فنا دیز کان و
اختلاف هوا و اشکار اشدند فواحت و دلیری زنان بد کار و دلیری ایشان و بد نافی
خواین و افت کنیزان و فلامان و وقوع حصیه ابله (واکر در جوزه باشد) دلا
کند بر دفعه صطریان و فسود و خلائق و غلبه زنا و افت اشجار و پنجه کاههای به رغبت
و استفاط اجنه و مخالفت از واج در رسوله بد کاران و بارند ک در وقت و منت مملک
و سیوع مرکز در میان زمان و بادهای مخالف و نشویش و فایق راههای و بدی
حال تخار و اکرمیخ متعلق بود دشمنی از واج باشد و کی نم و اکرزهه متعلق
هوت ملت کوهستان بود و هلاک علیا ایشان و بیماری اب رو دخانهای (واکر
در میزان باشد دلالت کند بر حرب و فتنه و سیعه حريق و رسیدن مضرت با هم
علم خاصه زنان و حدوث غیوم و امطار و کرثت فسق و فحور و میل زنان با فعل
نا پسندیده و خصوت از واج و استفاط اجنه و بیماری صطریان واردان و ناریکی
هو اکرمیخ متعلق بود مرکز زنان و کرثت خوارج در جمال و فتنه در هوزستان
و حريق و قلت باران و اکرزهه متعلق بود مرکز زنان بود و کرثت خوارج در جمال
و بیماری نم و حريق در بادیه عرب و سلاح اهل روم (واکر در دلو بود) دلا
کند بر بیماری بارند کی فسرا و بیماری زنان و فسق بزود و او باش و سقوط
او لادار خام و موت میکی از زنان ملوك و شدت در زمین مغرب و کرثت ملن دد
و لایت حجاز و خطوط و غلاطیم اکرمیخ متعلق باشد شدت بود در عراق حرب و
خطوار کی باران و اکرزهه متعلق باشد مرکز بیمار و افدادن حرب و بیماری
صلح و باران (مقارنه همیخ و زهره) در مثلثه ایه دلالت کند بر فنا دهال معنای
لبیه و بدی هال زنان بد کار و سقط شدن اطفال و فنا دهان زمان و مخالفت

مقامه عطارد و مرح

در بیان اتفاقات

از واج و بودن سرما و بارندگی در وقت خاصه که در وند باشد هم وند عاشر و لغایه
هو و افت نشانات و اضطراب زنها (واکرده سرطا بود) دلالت کند بر کخلصی
محبوسان و بیشتری زنان و مشغولی ایشان به محل بد و استقطاط اجنه و بیماری جوانین
و اهل طرب و بارانهای سخت در آنها کنستعد و امکن کار کرمان و شک عال غاصه و قرود
نمیست و ینک حال امر و فساد و اکرم پیغ ستعلی بود خروج خوارج بود در جیال و رسید
شرازاعدا در حوزستان و مرکز زمان خاصله و مکی باران و اکرزهه ستعلی بود
موت بکار بادشاه زاد کان و غزو جیال در عراق عرب و خزانیه و امدن ملح (واکر
دیر عقر بیوه) دلالت کند بر کثرت باران و سرما و فاسد کشتن فسق و بخورد خاصه
در لشکر بان و مرکمان بد فعل و سقوط اجنه و هلت در آفات تسلل و نالمعینا
وموت بعضی از زنان پادشاه و خروج اهل جیال بجهوزستان و ظهر راشاه
وقلت فوائد مطریان و عرد و دشدن بختشان و افت دواب و رسوانی زنان و سخت
ایشان اکرم پیغ ستعلی باشد ولذ زنان پادشاه و اهل جیال و خراسان هناد کند
و اکرزهه ستعلی باشد بند بد پادشاهی شود در زمین روم و موت اینها پادشاه
و خاد اهل سواد باشد (واکرده بیچ حوت بود) دلالت کند بر موت والی شام
و کثیر و بیع و بیماری و موت در اینها بزیارت باران و طغیان آنها و قلت فوائد
خواهین و مطریان و میل زنان با مردان و رفوع نکاحها و بیماری بارندگی پیغ
مسافران در را و هست برخواهین و خدمه و بیغین حال هر او زیادت اینها اکرم پیغ
ستعلی باشد ملامت اکثری از بلاد بود و بیماری مرغ و ماهی و اکرزهه ستعلی بود
مرکز عاکم بابل و بیماری باران باشد (فران عطارد و مرح در مقلثاشاد بیع) این
قرآن مطلقاً دلیل بود بر خوف و خطر بخار و امدن باد سیم و تعویق امور دیوار و
نکت رسیدن بعمال و غارث و ناراج و بیر و بقی بازارها اکرم پیغ عالی بامشد
و ستعلی بود دلیل بر تعصب خصومت و استیلاوی فتنه و مناقشه محدود نرم دم ما
بکدیگر و حقد و حسد و حب و جعلت کردن و اکرم عطارد غالب و ستعلی بود دلیل

و مثنا شاهزاد

۵۵

بر صحیح و مجادله و سیزه کودن و ناراست و مردم و بیاری دروغ و سفاهت و قطع
 (قرآن عظاء در مرثیان ایشان) دلالت کند بر ساختنالت حرب و حرکت
 شکران و عضوی سفاهت در میان مردم و نجات ایشان بایب قلم و مخارق و اهل نازار
 تهمت و غمز و خیانت متصرفان و متصدیان و مخاسبه ایشان و بیاری ارجیف و
 اخبار بد و هسترو غوغای خاصه در افکیم سیم و ششم و سایر بلاد وزدن در این فکر
 قلب و هناد طرازان و بد فعلان و ظهور مدعيان یکمیا و علیه زدن دان و خشکه هر
 و ظهور علامات اسمای و داغ دواب (اگر در جمله بود) دلالت کند بر حرب در
 ولايت شام و عرب و قلت ایب چشمها و قتال میانه ایانی با دشاد در ولايت روم
 و ترکسان و خروج شکراز طوف مغرب و هناد و غارت کردن وحد و مراضا ایضا
 و اوجاع بواپیر و بعد برق و باران و ساختنالت حرب و دعیت مردم بفتنه خصوصی
 مخارق و اهل نازار و خواست و طلب از رفایا و دفعه تهمه با و ظهور کذا بان و اهل
 مقاوم و سفهای ذهنی عمال و کتاب دار ارجیف و خیانه ایاد مردم و قطع طرق فتنه
 در زمین مشرق وزدن در میانی قلب با لک بوق و دهل در میان اهل بازار وید
 و جمع احمدن معرکه کیان و مشهدان و منازعه صناع و اهل حرف اکر مرین متعلی
 در زمین شام فتنه باشد و دشمن در باران عرب حزب کند و باران اید و اکر عظاء
 مستعلی بود میان اهل روم و کشمن مجادله و مقاوله اند و هلاک بزرگی باران بلا
 اند و خشم و بیاری و سخنی کرمابود (واگر در اسد بود) دلالت کند بر کرم او
 خشکه هرآ و بیاری شهب اخبار مخدود و ارجیف یعنی خلاب و هناد معادن
 و عزتالت حرب و سور و بیاری و سبی و سفت دمه و مجادله و مخارق در زمین
 فارس و هلاک اعد این دشاد و موت در کتاب و ایاب نقوش در حرب میان اهل
 مغرب و هشتری و ارزانی برده و کمرش رفایح با کرد و عنیار رفت باران و کشته کرم
 و منازعه میان اهل قلم و خداوندان سلاح و نقره و تشیع در میان ایشان و زناد
 سپاهیان بر اهل فضل و نقوی و تاف چهار بایان اکر مرین مستعلی بود فوت یکان

سر برینه
لله

جهیز
لله

رسان
لله

مقارنه هریخ و عظامه

فرمادهان دوم باشد و کثرت مراض عالی و موت جینان بود و اکر عطا رئیس علی
باشد بسیار خوف و زرس باشد و کثرت طاعون و موت در پادشاه دوام و معاشر
پسران باید ران و موت اعیان (واکر به رق کشید) دلالت کند بر فاش شدن
اسرار وزرا و کتاب و قلت غواصیان و در قوع مرافقات میانهایشان و کثرت
اراجیف و رسمل میان ملوته و قتال و موت و مصادعه و ملاقات دیوان و محاسبه
وارباب فضل و کسان بازارها ستم بر رهایا و بحث و مناظره میان اهل علم و اکر
مریخ مستعمل باشد قتل باشد میان اهل عرب و وبارمرز و حدوث باران و اکر عطا
مستعمل باشد قتل و حون و بخت باشد میان اهل مشرق و مغرب و کثرت رنجین
ناد (مقارنه عظامه در مثلث خاکی) دلالت کند بر خروج فضولان و بدیه
راهنها و غلبه بر زمان و طواریان و فنا دجال بخار و مزارعهان و کمی اطعه و بناهات و املا
کارها و افتادن ارجیف و بیکحال متصرفان و وکلا و محاسبه اهل دیوان و افت
دواب و نقصان بازندگی و ملاعه دیوان ذات بعضی حیوانات و خوف اهل قلم از لکن
و دعوه میان سرهنگان و سپاهیان الاران (واکر به رق بود) فنا دجال زنان
وافت کار و کوسفند و بناهات و اندوه بخار و اهل بازار و زنان در صعاده و از
ظهور کذانان و طواریان و سوختن جایهای و چزهای هولناک و افت مزارع و دوایب
در بیخ عالی و متصرفان بسیاری دروغ و تهمت و بدیهی هال هموار فنا دکثرا فایلیم و کهنه
موت در دروم و بسیاری ابرها و سرمایه و فرامست کتاب و متصرفان و موت وزیری د
مخالفت عالم و خروج رعایا بر اهل سلاح و اکر بیخ مستعمل بود فنا دیاند در اکن
مواضع و موت در دروم و زاران و امکان برف در مواضع سهده و اکر عظامه در این
باشد خوف و زرمه و قتل و مرله هائند و جهن بادها و توسط باران (واکر به کشنه
بود) دلالت کند بر هسته و فرع در فارس و خوزستان و عراق عرب و موت ملکی بجهة
بود و خوف و شدیث در بعضی بلاد و خشکی هوا و کثرت هناد و اسیدلاد حرام است
بر مزاجها و نصوص متعاصیاب دیوان و ارباب سلاح و غلبه بر کردن عوام و کفر از آن

در میثاث استاد بیع

۵۷

و در زیدهای دکور و جمله خلاصه هوا و دیناری التحریر و هفت آن و موت
یکی از اهل فلم و اکرمه پیش مستعلی برده بود و مقاوله بود میان جمیع از اهل فلس و مردم
جیال و محکمها و دیناری زدان و اکرمعطار دستعلی باشد خوبیز شد و فساد برزگان
و کثرت دزدان باشد (و اکرده بعد بود) دلالت کند بردیناری او اینی و دفعه عبار
واهل بازار و کفتن میختان محل و دروغ و موقع لواطه و کثرت جمیله دکارهای غافل
و بدکشتن هوا و ضعف مراجعا و بقدیم و بارندگی و سرها و موته پادشاهی
در ولایت روم و کثرت مرض دسته و سبی و موت کوسفنده قلت از همان و عصی و اکر
مرنج مستعلی بود مملک روم هلاک شود و کثرت بارندگی بود و اکرمعطار دستعلی بود
مرله و طاعون و ترس بود بزمین روم و تو سط بارندگی (مقابله عطارد و مرنج دز
در مثلثه هوانه) دلالت کند بروز جهت بیران و مستوفیان واهل بازار و منصر فان
و غال و بخار و اندوه اهل فضل و شعر و کفتن هچنان و میختان بدروغ دیناری از این
و بیع دواب و برد و بدکشتن هوا و دیناری جوانات و ذهن مردم از سرخ پادشاهی
و رنجین خون و بودن در زیدهای طرازیها و نوشتن خطوط مژده و عصبانی
اهل قلم و میداد و ظلم شکران و خطاد در معالجات اطباء و احکام بخوبی و بقیدانه
دزدان و خانشان و جمن پادهای سهوم (اکرمه جوزا بون) دلالت کند برسان
حال خطاطان و نقاشان و علت اشجار و شویش مردم خاصه بیران و اهل قلم و
تاجران و ارباب فضل و دیناری جوانان از صرع و سرخ پاد و حصبه و فساد در ختها
و اندوه پیش و ران و نایمی ااهها و بادهای اذیان کار و خبرهای دروغ و کثرت لواطه و
قوت یکی از اولاد مملوک و بعده دیگری از فرماندهان داعزل او و ثانی الحال و خروج خواجه
از جانب جوانان و فتنه و شویش میان مردم مان اکرمه پیش مستعلی بود مرله بعضی از
هزندان پادشاه باشد و خروج لشکر کاذکوههای داد محکمها بطریق نیسان و بین
پادهای اکرمعطار دستعلی بود فتنه و جنات بود میان اهل روم ر قلعه زادان و کوه
نشیان (و اکرده بیران بود) دلالت کند بفساد عال مملوک با بل و موقع جرق

مقارنه عطارد و مرتخی

در فاجهه مغرب و موت دران بلاد و مضرت رسید بکتاب و ارباب نفوذ و اندوه علما
وارباب دیوان و درین بخار و اهل بازار و بودن ارجیف و رعد و برق و بادهای تند
و اظههار سخنان ببوده و بدی هوا و خیانت و جیلت در مردم و شکست یافتن کار و اهنا
و تلف شدن ها ها اکرمینه مستعلی باشد مرکز فرزند پادشاهی و بسیاری حوف و
ترس در بلاد و عز و اهل حوزستان با مردم هادیه و هلاکت آن مردم و اکر عطارد مستعلی
بود صلاح حال مردم درم باشد و حرق در فاجهه عرب و کثرت باران و رعد و امکان
از لزله (واکر کرد لی بود) دلالت کند بر جنات و بانات میان مردم و خواست از عیش
و ظلم و ستم بر اهل حرف و تهمت و غمز میان مردم و ظهور عفان و ناماان و اندوه عما
و بخار و بدکشن هوا و سرما در وقت و هلاک اهل سوائل از ولايت عرب و مرکز پاد
با یکی از رکان دولت و کثرت جدال و قتال و فسنه در اکر بلاد و کثرت مرض و موت
و کرانه و بسیاری مزم و طوبت اکرمینه مستعلی بود مرکز در زمین فارس شیوع با
و افتدن فسنه و اکر عطارد مستعلی بود بسیاری جدل بود و افتدن مرکز در مردم و
کثرت پاد (مقارنه عطارد و مرتخی در مثلثه ایجه) دلالت کند بر هناد کشتهها
و افتدن ارجیف و برخواستن بخارات و ناریکی بسیاریها از سقی اعصاب
و نکت زمان و رطوبت دفعاع و ظلم و خواست بهت و غیره فساد اهنا و کارهای
و رعد و برق و هلاک ایوانات ای و رفقان پادهای و ابرهای مختلف و برآنده
مساڑان و بازرگانان وزحمت و کلا و متصرفان (اکر هر سرطان بود که دلالت
کند بر زدها و عیانهای در بکرها و بسیاری ارجیف و دروغ و مسد و دشمنانه
و دست بواردن قاطعان طبع و فساد کشتهها و سقی اعصاب و ظهور عفان
و زدا فان و بدکشن هوا و سختی بخار و اهل بازار و وبا و کثرت موت در مشرق د
قتال میانزملونه و اضطراب عموم و خوبیه املاک و شدت حرارت و قلت هیاه و
فساد در مجلس پادشاه و امراء و قلت فوائد کتاب و موت در میان اهل قلم و کثرت
فسق اغلام اکرمینه مستعلی بود حرب و فسنه بسیار بآشد و خوبیه شهرها و بختی کرها

مقارنه هر یا هرچه که میشاند اربع

۵۹

و اکر عطارد مستعلی بود حده دست زلزله بود و سخنی که مادا فنا دن مرک در میان مردم (و
اکر در عقر به بود) دلالت کند بیرون موت در بادیه عرب و نسلطا اهل جیال برایشان و
ظفر نایق براکثرا راهی دولایت ایشان و کثرت هموم در ام و شدت مرض و حسارت
کتاب و رسیل و کثرت مطروحوف خلاصه و ظلم برا هنر خود و مسما داشته باشند و کشته ها
و کثرت لواطه و عذر و کفتن سخنان کذب و تهمت و حیات از همه نوع و بدگشتن
هوا و بقسط عالی و بخار اکر هرچه مستعلی باشد هلاکت بادیه بود و افان
مرله در روم و جمعن بادها و اکر عطارد مستعلی باشد چنان حاکم عراق عرب بادهن ک
دست دهد و بیاری بار و باران (و اکر در جوی بود) دلالت کند بردی حاصل
متصرفان و بشار و اهل بازار و کادمتعهها و حیات و هفت بیان خلاصه و آواز
ربادهای سند را فت حیوانات آن و غرق کشتهها و تغیر هوا و محارمه میان شکر
روم و اهل مشرق و خواب شدید مواضع کثیر و فسته و قثال در ارض جهاز و قوت
کفای و موت و فنا کتابه ادباء و نوع باران و ابرها و زیاج هارده و فسته میان
اهل دریا و اکر هرچه مستعلی باشد حکم ملوک بود و حب بیان روم و با بل را فکاه
و اکر عطارد مستعلی بود پیدا شدن کفر و العاد بود و مرله مردم و کثرت باد و باران
(مقارنه هرچه با قدر مثلثات اربع) این مقانه در لپل است بر فسته و کفتوکی منتهی
و نزاع در عوام الناس و بیاری کذب و بیم و هراس در قلوب خلاصه و گدر بر سرت
سماطران و ابلیمان و اختلاف هوا پس اکر هرچه مستعلی بود حب ملك بابل باشد
و کثرت فنا و فتن در اکر ملاد و بیاری موت در فارس و روم و غلبه بنایع و قبور
در اباب و قلت نم و اکر قدر مستعلی بود کثرت باران بود در وقت (مقارنه هرچه
مثلثه انتی) دلالت کند بحد و ث امواض و زیادی کنمادر وقت بیز که هوا و حکم
نشکر ناین و غم و اندوه سمافران و ارجیف بسیار و حرکت دزدان و چیزهای پر اکند
و بیاری نظم (و اکر در جمل بود) دلالت کند بخصوص مردم و بیم زنان حامله و کرناز
رسیل و مسما داشته باشند از واج و بیج اطفال و بیاری از حصبه و ابله و کرم هوا و

۱۴۰۷

۱۴۰۸

۱۴۰۹

۱۴۱۰

مقارنة فرقه معنی

وقت و دشنهای در میان شکر باری و فساد جوانات و مرلیه مملکت با این وظایف اموال و تلف شدن دواب و نشویش در میان عامه و دست یافتن از باب سلاح و اکرم همچنین مستعمل بود ضر و ناکم عراق بود و کشش را بولاپت و بیماری و حرب در فاوسه اکرم همچنین باشد بیماری باران بود در وقت (و اکرم همکند بود) دلالت کند بر میان پادشاهی و ولایت مغرب و پراکندگی اشراف دران بلاد و کرشت فتن قتلان و خرابه و از سیاست و تلف شدن دواب و نیوست هوا در وقت و اختلاف از ورزد در رو و چاه سوستان و آنده فرماندها و زحمت همراهان و پادهای خود و امکان چونی و بیماری زنان عامه و اکرم همچنین مستعمل بود اندکی باران باشد و اکرم همچنین مستعمل بود کرشت باران ونم بود در وقت (و اکرم همکن بود) دلالت کند برین خاطر عوام از سپاهیان و محبوسی مسل و جواہیر و اشتفتکی کار زنان و امردان و افتادن اخبار مطلعه و کرمی هوا در وقت و داعع کردن دواب و ارتکاب مردم بکار افتش و کایهای عوام در عبادات و کارهای بیفع و اکرم همچنین مستعمل بود نیکی از باران در دست و اکرم همچنین باران واب در وقت (مقارنه همچنین و ترمه هشته هاکی) دلالت کند بر میان راهها و جنبش لشکر فان و دزدان و راه زنان و بدی حال از و بارز کنان و افت درختان و میوهها و قاریک و خشکی هوا در وقت و بیماری در زمین و کرشت مرلیه مقاچا (و اکرم همکن بود) دلالت کند بر کرشت ارجیف و خبرهای دلخیز عاشر زنان خامله و اسقاط اجنه و افت جیوانات و خصوص عوام انسان با سپاهیان و تشیع دغاها و شکوه مسافران از دزدان و ظلم و تغییر هوا و فساد خالی زنان ملوان و اشراف و بستکی کارهای بازاریان و بیماری زغلبه حون و لک بوزکی و مشقت و خواری رسیدن باشراف و انتقال مردم از مسماکن واو طان و افس دواب اکرم همچنین مستعمل بود جنات و کعنکوي میان مردم دستار بود و کنی باران بود و کرانه طعام و اکرم همچنین مستعمل بود اسقاط محل باشد و کوشش وزرع و بیماری تاد و باران (و اکرم همکن بود) دلالت کند بر اجتار دروغ و دل

درستات آنچه

۶۰

براهم دیوان و ذهن اهل اسوان از سپاهیان و ارباب حنا کر و بناهی راهنمای راهنمایان عوام و عزت اسلام و بیماری و مشیزگان و فرقه زنان و رنج مسافران و بسیاری نیز و باران در وقت و امر ارض در میان درزدان و بدکاران اکرم پیغمبود باران دنم بسیار اید و اکرم پیغمبود بود میان پادشاه نعم و عرب و فارس نیز اند و مخطبان کریم امصار و قوع یا بد (واکرده بیک بود) دلالت کند برخوبی هر سه رهوم النسا از سپاهیان بیر و نقی بازار و قوقق مسافران و دشواری فضم محل و میل هوا بیر و ده و رطوبت در وقت و بیکی ها مسافران و کرفتاری فیوج و جواہیس و فرد فتن بزرگ و عدالت فته و موت در دروم و اکرم پیغمبود هلاکت بیکی از رزگان با بل و حوزستان بآشاد و اکرم پیغمبود کرت میاه و بسیاری بیور بود (مقابل فرقه پیغمبود مثلثه هوانی) دلالت کند بر ظهور علامات رهوا وزیاد فکرها و بیکی هنها در وقت و کریم دزدی و جانش (اکرم بیونما بود) دلالت کند بر کریم اجبار دروغ و فته در میان هوام و اهل فضل و ارباب قلم و بخار و رزین بادها ناخوش و ملال و فقصان مسافران از درزدان و قاطعان طرق و ظلم بر دعا یا و محشر و مدلول کتاب و مرثه بزرگی پیر اکرم پیغمبود بود بیکی از حکام عراق عرب و با بلج بقصد و مکر زدن ضایع و نابود کرده و اکرم پیغمبود بود صلاح حال اهواز خود بود و بسیاری خیر و بیکی باران در وقت (واکرده بیان بود) دلالت کند بر رنج رفان حامله و کیسوداران و درمانند رسولان و مسافران و افت طرف و شوایع و کدو رت اهل طرب و جشن بادها و ناسازکاری از راج و بیماری از هوازدگی و غلبه حزن و موت پادشاهی در دیار ربع و در طرف مشرق و کریم هوام منه به و تلف متدن و داب و نوسط بارندگی و اکرم پیغمبود بادها و سرمه و زدم و بار (واکرده لوبود) رنج و نفر فرملوک و اکابر بود و بادها و سرمه و زدم و بار و رعد و برق در وقت و بدحالی مسافران و خوف و نایمی راهنمای و کرفتاری خواه و اندوه زنان و بیماری عالم اکثر بیان و فته و بجادله در میان عوام النسا اکرم پیغم

مقارنہ قریب

مستعلی بود که باران و نم بود و اکثر مستعلی بود بسیاری باران و نم بود در وقت (مقام
فرمیخ در مثلمه) دلالت کند و سوت فرمادهان و حکم ایشان و دشواری کثیهها
و بدی حال مسافران و فساد مرغ و فقسان جانوران و رعد و برق و تاریکی هوا در وقت
(اکر در سلطان بود) دلالت کند بر عوایع عوام و فساد بد کاران و ذلت مسافران
دریا و ارتفاع بخارات و دشواری وضع حمل و فساد ایهای تیرکی هوا و دل مشغول
عوام انس و هراس دردم و عوایع و کفتکوی و نان و فساد حال بد کاران و زجر
ایشان و نم و باران و رعد و برق دد و دفت رفته و مرکز یکی از فرمادهان و نفته
ملوک مال بسیار را بولشکریان و اهل جرب و قصد سلاطین بگرد پکر و برق سفائن
در وقت میادی کلید و جزیه و فصول و مخاویل و اجتماعات واستقبال ایشان اکثر الواقع
نمایشدا که هر چیز مستعلی بود باران و نم بسیار باشد و اکثر مستعلی بود بسیاری شورش بود
در اکثر بلاد و سوت مردم بود بیشتر در فارس و روم و خشک هوا (واکر در عقر بود)
خوف مسافران بود خاصه مسافران دریا و قید جاسوسان و مفونت ایهای پیدا
شدن بخارها و کدوت هوا و اندوه زنان و بیماری ایشان و خصوصیت از واج
محبوس عوام و نالی ایشان ایهای کاران و ستم و مرکز یکی از اعیان و غارمه و رعد و برق
و باران در وقت والکو میخ مستعلی بود مرکز بزرگی باشد در عراق هرب و حوز است
وبسیاری هنر در فارس و روم و رعد و برق و اکثر مستعلی بود بسیاری ایهای بود و دل
و رعد و صناعته (واکر در جوت بود) دلالت بروم مسافران و افت کثیهها وزنان
زنان و مکروه عوام و بسیاری بخارات یئه و نگد هوار کد و دلت علا و اشرف
و مرکز حیوانات ایهای بدحال حسیادان دریا و حسرت بخار و هلاکت بزرگی و دشمن و غای
وبسیاری در دان در دلایت روم و کوهستان و بارندگی در وقت اکر هر چیز
بوده هلاکت مردم باابل و فارس بود و اکثر مستعلی بود باد و باران بسیار باشد
(فصل چهارم) در فرمان مفیله در مثلمات اربع و هر چهار عشیر *

(مقارنہ عظارہ در هر در مثلمات اربع) این مقارنہ مطابقاً دلیل است بر عنده

مقارن عظام رفیع در میثاث امیر

۶۳

هوا و جستن با دهانی معند در قابستان و سردی در زستان و رغبت مردم بعلم موسمی
و تصویر و نقوش والوان مختلف و وضع رسوم مطبوعه و لطیف و اخبار خوش
پس از زهره غالب استعلی بود دلالت کند برخوشنده مردم و انصاف دادن در
کارها و غفت جوانان و رغبت ایشان بطاعت عبادت و روایه بازار برده و عطر
وجامه و اکر عطار د غالب و مستعلی بود بکثرت تخصیص عوام و رغبت مردم
بگنون و صنایع دهیقه و اعتدال مراجعتها و خوش سلوکی عمال با مردم و رونق بازارها
و خوشحالی تجارت (قرآن سفلیین در مثلثه اتفاق) دلالت کند بر رونق کار زدن
و اهل پرایر و نقاشان و عطاران و برازان و اهل بازار و سیاری بیع برده و دو
و جواهر و اعتدال هوا و ارتقای بخارات و تابیکی و دعد و برق و افتادن عدا و تها
و فتنها و غضب میان خلائق و ارزانه لحوم و دواب و فراخی مطعنهات و ماکولات
و رسیدن اخبار صحیحه و نشانه اهل قلم و دفاتر (اکر در جعل بود) دلالت کند بر غروم
و مطروحون کاره بدل خالی زنان و نموزرع و نیکی طال دبیران و صنایع و تجارت و زد
خلائق باهو و طرب و کثرت بیع و شری برده و افسه و ارتقای بخارات و ناریکی هوا
و دعد و برق و رواج بازارها و مجادله میان بازار میان و مخالفت از راج و کره الماء
ترهه و موصل و شاری زنان و اکر زهره مستعلی بود لشکوهاد در زفر و موصل شنونه
و فوت اهل نایل بود و کثرت ابر و باران باشد و اکر عطار د مستعلی باشد قشر در جوز
حادث شود و کثرت ابر و باران بود (واکر در سکد بود) دلالت کند بر تعشق
با مردان و اعتدال هوا و میل خلائق بفسق و فجور و بیزی بازارها و سی اهل قار و قمع
موت در اکر بلاد در حرب و کثرت تصویص سفلت دناء و غالب شدن خون رونا
اکر زهره مستعلی بود علت باشد در زنان و کودکان و نیکی باران و سختی کرمان و عد
و برق و اکر عطار د مستعلی بود ترس و خوف در اکر زمانه الک باشد و خون ریختن و
کریه هوا (واکر در فوگن بود) دلالت کند بر کثرت ارجیف و سیاری عدا و ش
میان مردم و حکام و فراقت هناظوها و رونق تجارت و اهل حرفه و تعشق میان زنان

مقارن عظاردن هرگز

و امدادان و کثرت باد و قدر بعضی بقیه ها و جمع امدان مردم در زمان عراق عرب و امدادان جشوج و ای پیشان و خبر عیای مختلف و بینکی حال دیران و اکر زهره مستعمل بود میان اهل عراق و ارمیه حرب باشد و تو سطی امداد و بعد بر قبایش داشد و اکر عظاردن مستعمل بود ملک نابل هزیست شود و بینکی کشت بود و ملک اهل فارس ناشد (مقارن سفیلین در مشترک خاک) دلالت کند بر بیماری بیع و شری الطهیر و حیوانات و شیر بینها و جامها دار زان و فراخی و بینکی کشت و زدعیع و امد و شد کار و آنها و مسافران و افتادن انجما خوش و بیماری خصوصت و عداوت و بدحالی و کلا و متصرا و ظهور مشهدان و بازی کران و بودن سرمه ایکی باران در وقت وجا همی کردن عاصم زد سلاطین و فرماندهی و همان و دروغ و اشکار اشد ز جمله ای و فتن و تغیر هوا و خشکی کشت و زرع و رؤایی کار عمل امدادان و بخار و اهل صنایع (اکر دیر بیرون) دلالت کند بر رو نو بخار و اهل اسواق و تپری بآذله ای و خیر هر معاملات و امدان اجتار بینیت و سلامت از تقاضا عامت و ارزان و رسیدن مسافران و فرج فضلا و اربابه ز این و بارندگی نافع و غزو اهل ارمیه با اهل درم و رطوبت و اعتدال هوا و بادهای خوش و فرج و زدا و کتاب و زنان و خصوصت میان دیران و اهل ادب اکر زهره مستعمل بود ملک و بخط بآشدو کی بار و کی طعام و اکر عظاردن مستعمل بود اهل ارمیه قصد رومیان کشند و جتن بادهای و کثرت باران (واکر دیر بینله بود) دلالت کند بر حرب میان اهل عراق و ترک و ظهور علوم و حکمت و فرج کتاب و وزرا و کثرت و زاندایشان و بارندگی و فرج عامه و علو و نقش زنان با امدادان و ساختن بین بخت و بیماری و محنن و مزاج در خلاص و ظهور سحر کان و تغیر و بینکی احوال عمار و بخار و خوش خالی ارباب قلم و زناع رومیان و عراقیان اکر زهره مستعمل بود علم و حکمت ظاهر کرد و در بعد و برق و باران و بیماری اان در مواضع منعده و اکر عظاردن مستعمل بود بادشاه روم و عرب از مرتبه خود نازل شوند و کثرت ارجیف بود (واکر دیر بیرون) دلالت کند بر رو نو بخار و ه بازار و خبر ها مجهجه و نشاند در خلاص و میل مردم بلو اطم و بحر ها افسوس های اعماق

دَرْمِشَّاَتْ اَرْبَعْ

۶۵

میان زنان دامدان و سرمه برف و مرل برز کی عظیم الثانی دروم و کرث و با واسقاط از سفت سرمدار فرد فتن یکی از اعیان عراق و مرل زنان و اکر زهره مستعلی بود پادشاه روم رحلت نماید و بسیاری مزدان باشد و کمی باران و اکر عطارد مستعلی بود پادشاه روم را داشت فارس و علت ظاعون شیوع باشد و کرث باران و طویان باشد (قرآن سفیین در مشاهده هوانه) دلالت کند بر بوق متوفیان و دیوان و اهل محل و توار و بسیاری بجادله در علوم درواج بازار بده و عطر فروشان و برازان و درواج کار ندعا و اهل قلم و اجتماع زنان و کودکان و دسل و دسایل میان عاشقان و معشوچ و خوبی ایشان و امثال و رفتن پادهای خوش در وقت و پادهای سرد در وقت و ابر و بارندگ در وقت و امدان قوافل و سیع بده و صحبت کودکان و در بوق دین اسلام و به نایک زنان و پیدا شدن زنادستی کار ساحران و تعویذ نویسان و در حیثیت و ابله و بسیاری از کرث عشق و مایخونیا (اکر د جوزابود دلالت کند بر رواج کار اهل دیوان و بخار و اهل حرف و امامت در خلابون و تلق اماده و نسوان و سلا و صحبت ایشان و امثال و امدن اجناد میخیر و سلامتی مسافران و متعدد دن ده اطاف و رعد و برق و جریان آهها و بارندگ و اکر زهره مستعلی بود سلامتی مردم باشد و بسیاری بعد و اکر عطارد مستعلی بود میان اهل دروم و عراق عرب خارج و مجاہلها (ماکر ز میان بود) دلالت کند بر نیکی خال مسافران و نوت عمال و بخار و شاطر و خوش دلاین طائفه و قوع اختلاط اماده و نسوان در رواج بازارها و فرج بخار و مسافران و بعیر هوا و مرل بزر کی محرب میانه ترک دروم و عراق عرب و مسادی کشا و ظهور ظاعون در اکر موضع مستعد و اکر زهره مستعلی باشد مرل ملک بابل و غیره پادشاه دروم دروان کردن جوهرها و اکر عطارد مستعلی بود میان اهل دروم در لغز افتاد در بیشتر ملاد مرل حادث شود (ماکر کرد لوح بود) دلالت کند بر غز و اهل روم با اقبال و پادهای سخت و شدت سرمه دبارندگ در وقوع بخار راه هل بازار خوش در عمال و دوستی میان زنان دامدان و نیکی خال متعدد دان اکر زهره مستعلی باشد میان

دَرْمِشَّاَتْ اَرْبَعْ

دَرْمِشَّاَتْ اَرْبَعْ

دَرْمِشَّاَتْ اَرْبَعْ

دَرْمِشَّاَتْ اَرْبَعْ

مقادیر عطارد و زهره

روم و ترکیه فشن و حرب بند و در حوزه سنان حضویت باشد و توسط بارندگی بود و از عطارد مستعمل بود فصله همدم در آن کثرا نواحی باشد و بارندگی وینکی اتفاق آغاز (قرآن سفیین در مثیله ای) دلالات کند بر مراجعت منافران بحر کثره، بیع جواهیری و معموری باغات و بایان دخیاض و خورهایه و بارندگی و سرمادر وقت و درونی خزاران و ملاحان و غواصان و صلاح عامه و فراخی طمام و شادی اهل صفت و طه و طرب در عالم و مردم سفله و عدارت اینکیه دند و او باش (اکر در سلطان بود) زلزال بود و موجه در بیاد و قرای مشرق و روم پنهان در زمان و رعد و برق باشد و امکان باران و بادهای خوش و زد و اکر زهره مستعمل بود خرابیه باشد در زمین بابل و ملت در وکایت روم ناد رزنان و کشت رعد و برق بود و اکر عطارد مستعمل باشد مردان زنان و مردم خارج و بر زکوان بود و اتفاق افنا دن زد و خورد میانه و جاعیه (اکر در عصریه بود) دلالات کند برینکی حمال زنان و بازدکانان و کشت فواحش خوب و بیچاره امردان و درون خاران و مقامان و رسیدن منافران در بیان و بارندگی سخت و قدر باد، تا همی در غرب و خرابیه به خوار از قراره راضع و قلل و سختی و دندی و ظهو هری و پراکنده شدن لشکریان و سلامتی زنان حامله و اطفال و رعد و برق اکر زهره خوبی باشد همیشان بابل بود و قتل بسیار و رعد و برق و باران و زلزله و اکر عطارد مستعمل بر دکتریت دزدان بود و پراکنده شدن لشکرها و هرم مردم جمال بطری ارضیه (ماکر در جوت بود) دلالات کند بر مواجهت ننان و امردان و درون قطرب و رفاقت مردم بله و طرب و امداد انجمن اساره و امطار مفیده و صلاح احوال مردم و عدل سلاطین و رعد و برق و زیاده شدن ابهای و حرب در زمین ترکستان و مرکز بسیار و اکر زهره مستعمل بود صلاح حمال مردم باشد و کشت مرغ و طاوی و باران و بیش و اکر عطارد مستعمل بود حرب تلذبود در خزانان وینکی باد و باران (مقادیر فرقه از هرمه در میثات اربع) قرآن فرقه زهره مظلوم ناد لیل است بر نسکی حمال و زیاده کشت وزرع و فراخی معاش و رفاقت هر چه بنکاج و شنیدن اصوات والحاد و عب

قرآن فرزه که در میثاق امیر ائمه

۵۷

مرد و شترخ و توجه کردن مردم ملیاً مطبوع و مأکول. لعیف و تغییر هوا دن و باران
بیمار و سرما در وقت پر از زهره مستعمل ناشد دلالت کند بر کثرت امطار ددد و دلت
و اکر قریم مستعمل ناشد تو از ریاح جونی بود و کثرت مسیداد در ربع صیفی (تغییره)
تحاسب ملک کوید اکر قریم مقارن زهره شود و قبل از زهره عزوب کند و در احوال زهره
تحت الشاعر بود پادشاهی در جانب شرق هلاک شود و اکر زهره در این حال است
باشد و قبل از قریب کند خیر و صلاح خلائق بود و اکر قریم مقارن مشتری باشد و
مشتری تحت الشاعر بعد از قریب کند ملت مغرب هلاک شود (قرآن فرزه)
(در میثاق ائمه) دلالت کند بر بیماری زنان و رفقن بیمارها و احتلال هوا و معنا
کردن عامر بالسلطین و خواین معنیه و نیکی مراج هوا و خوبیه زخمها و بیماریان سافا
(اکر در حمل بود) دلالت کند بر از دک در دلت هوا و بارندگی و بیع بیایه و نوع
همانی و زفاف و معاشرت و شادی هم و رسولان و زنان حامله و کثرت تو اولد
وتاسله بارانهای نافع و از نسیم و دسم و اجباریه خاصه در مشرق و اکر
زهره مستعمل بود باران و باد بیان آید و اکر قریم مستعمل باشد. باد جنوبه بیمار
جحد (واکر در سرد بود) دلالت کند بر کثرت نداشت و رطوبت و اعتدال هوا و بارندگی
نمکاجها و طرب در ملوانه و خواین و زدن الات زبنت و مساحت زبورها و کثرت
مناکحت و موافقه عیش و طرب در ملوانه و سروران و زدن سکه نوز و قوت خال
خواین بزرگ و جمعیت زنان و اهل طرب و رفقن عوام به اضع زه و کثرت سیر
کشت و حرکه رسولان و بیدان و ز بادی میاه اکر زهره مستعمل بود باران کم آید
و اکر قریم مستعد باران بیان آید. (واکر در هنر بود) زکایه
کند بر سلام من مسافران و خوشام لرسولان و صلح عامه و فرج زنان و امردان بیان
وسرا و حرب میان اهل فارس و روم و کثرت دزدان و اسفاف احمل و افت دواب و
مخالفت مردم و ضاد حال اطفال رعشیت و نشاط میان علما و وزراء و سادات
وقضایا و میل مردم بخیرات و اطمینان سلام و بیع بوده و روائے دراهم و زدن سکه نز

مقادیر قرق زهره

اجتاع مردم در مجلس قضایا و اکر زهره مستعمل بود بسیاری نم و باران ور عذر بر قرار
اکر مستعمل بود مثل استعلاء زهره بود (قرآن زهره و قرآن مثلثه خاک) دلالت
کند بینکی ها از بیانات و زروع و رواج بازارها و بینکی حال عامه و خشک هوا و بیخ ها
در تابستان و خزان (و اکر در فشر بود) دلالت کند برشته در زمین فارس و موئ
یکی از حکام انجا و بسیاری دزدان و قاطغان طبیع و مرله کاو و کوسفند و قوت
برزک زاد کان و خواپن و اهل طرب و امدن مسافران و اجتماع خواپن و رجشنها
اکر زهره مستعمل باشد هو اخشت کند و اکر قر مستعمل بود بینکی حال فتها بود
زمین فارس و قره بیکی از حکام انجا و بسیاری دزدان و اندکی کشت و زروع و مرله کاو
(اکر در سخنبله بود) دلالت کند بجه بیانه اهل فارس در روم و اسقاط احمد فران
دواب و بینکی حال زنان و اهل طرب و ارباب موسیقی و اهل بازار و قوت حال مسافران
و پیکان و جاسوسیا و نکاحها بزور و طرب دروز راه و ارباب قلم و رسیده انجا
وبیع برده و دواب و اکر زهره مستعمل بود باران بسیار آمید و اکر قر مستعمل بود
بسیار باشد و مرله کاو و کوسفند بود و کی کشت در فارس (و اکر در جلد بود)
دلالت کند برقه خال مسافران و صلح میان خلابی و فتح طرق و شوانع و سرفا و باران
و نیمه هوا و نیم بند غلایع صرده میان از راهها مخوفه و رسیدن به مساقی و اوطن
و بینکی حال کشت و زروع و بیع برده و ستور و انقلاب حال عامه و زد و خورد میان
اهل فارس در روم را اسقاط اجساد و انقلاب حال عامه و شوق دواب و موت یکی
از بزرگان روم اکر زهره مستعمل بود باران که ترا بد و اکر قر مستعمل بود جنات و مجادله
باشد در فارس و بسیاری دزدان و مرله کاو و خرابشد و اندکی کشت (مقارنه
زهره و قره مثلثه هونلا) دلالت کند بینکی ها در میان علا و اهل فضل و ننان
و سنتی بازارها و اعتدال هوا و جست ابرها و بادها مختلف (اکر در جزء بود)
دلالت کند بینکی حال عامه و رعیت کردن بنکاح و قصد خاد ران فرزندان خود را
در شکم و بینکی حال دواب و بادها بسیار و رسیده چیزها درست و راست

در مثلثات اربع

۶۹

و بو شتن عهد ناصر ها و میل مردم بشعر و خط و نقاش و صنایع دینی قدر و امدهن اخبار و نامه ها و بیکی خال دیران و طرب در ایشان و فوج رسولان و اکر زهره مستقلی بود
با او ان اندیش باشد و اکر قریستعلی بود بادها سخن جهد (واکر در میزان بود) دلالت کند بر طرب در زمان و اراسدن مجالس و نوع سوره ها و جشنها و قدوم مسافران و
رونق ارباب هزار و اوتار و اهل طرب و نوع نکاحها و دلخوشی اهل اسفار و وزید
بادها در شد خواهین و صحت بیماران و قوه دو شیر کان و اعتدال هوا در وقت اکر
زهره مستعلی بود اعتدال هوا بود و اکر قریستعلی بود بیاریم بود (واکر در کردلو
بود) دلالت کند بر عذر و باد و باران و برف و کناد بازارها و شادی در کیشا
عوام و شیوع مسافتها بمقبلید و میل مشایخ و حکای عشرت و تماشا و قوت خال غافل
قدیم و راندن نکاحها و کریث اجتاد و سلامتی مسافران و زنان اکر زهره مستعلی بود
بیاریون داره باشد و اکر قریستعلی بود رعد و برق و باران بود (مقادر زهره و
در مثلثه ایجه) دلالت کند بر رفق و عدار ادر میان روقة و مصاجبان و باران و فوج
بازارها و بدی حیوانات ایجه و رفت ابرها و مختلف الا لوان و بادها (واکر در سرمه
بود دلالت کند بر کریث و فور جواهریم و بیکی خال اهل اسفار و مرد دین و
ایشان از سفر در بیا و طرب در عوام الناس و بیکی خال کشته ها و بیاری سود هاد
مسافتها و عشرت و نشاط در میان مردم و قوت خال شاطران و قاصدان و فوج زنان
و اهل طرب و جمع شدن ایشان در سوره ها و مسافتها و برآمدن کارها باسانه و اجرا
نیک و اکر زهره مستعلی بود باران و نم بیار بود و اکر قریستعلی بود بادان و نم باشد
(واکر در هقریب بود) دلالت کند بر بد خالی خماران و اهل فتو و زیاده شدن ایمه
و سرمه اسلامتی زنان عالمه و کریث ابر و باران در وقت وستی خال زنان بزد
و فرمادن مسافران رسولان و بیضنه اهله طرزنان و بیاری اهل من سیقی و خدم
و فنا ایمن طرق و شوارع و اکر زهره مستعلی باشد باران و نم بیار بود اکر قریستعلی
بود مثل استعلاء زهره بود (واکر در هجرت بود) دلالت کند بر کریث بارندگی و

ـ هنر
ـ هنر

قرآن قری عظام

سیلها و جمیعت خواهین و طرب بزرگان و اشراف و ائمه و فقایه و فرج عوام انسان و شکن
کشت و فرع و رعیت مردم بنکاح و تغیر هوا و تزايد قنوات و میون و سردی ها
و فاصله و نفع مسافران دریا و غزادر و لایت روم و کشت مرغ و ماهی و لکر زهره
مستعمل بودند و ندادوت بسیار بود و اکثر قریستعلی بود همچنان باشد (فصل
بیخم در قرآن قری عظام در مثلثات اربع) قرآن قری عظام د مطلقاً دلاست کند
بر طلب کردن تعلیم علوم و در تحقیق و تفییض مسائل سعی پذیر منع ن و میل کرد
تبغید و عشاد کارهای نهادن (قرآن قری عظام در مثلثه اتشی دلاست کند
بر خیر کردن سلاطین و فرماندهان و تردد رسولاً و جاسوسیها و ارسال نامهای
از اطراف با طراف و تکیل الآن حرب و تشویق و ارجیف (و اکرده جمله بعده)
دلاست کند بر بسیاری بادها و بغيرها مخالفه شد رسولاً و پیکان نهاد
بازار فضایان و بیع و شری برد و سلاح و میلت شدن هوا وزیر کی خلاصه و بسیار
مناج و هزل و شروع طواری و تغیر هوا و بخارها و نوشتن عهد نامهای درونی پیش
کاران و اکر عظام مستعمل بود ملاک مابل را خبر خیز و مکد و باران و باد بسیار بود
و اکر قریستعلی بود باران و باد بسیار آید (و اکرده مکد بود) دلاست کند بر حرکه
ملوک و سلاطین و رسیدن رساله از جانب پکی از سلاطین و اخبار از جانب
برزگان و بیع جواهر معدنه و طلب مال کردن حکام و زیادت شغل و عمل اشکاران
و نوشتن امثله از جانب بیوان و رفاقت بادهای کرده و رسیدن هوافل و متوجه شدین
و رواج بازارها و غلوی گاهه و بیماری مردم و جنون بادهای اکر عظام مستعمل باشد
مرله بسیار بود و ظهور ملخ و هبوب رماح و اکر قریستعلی بود موت شیوع یابد و
کی باران و متصل هبوب رماح بود (و اکرده رتوس بود دلاست کند بر و دشنه
و کرفتکی بُرف و بیخ بند و تردد رسولاً و مسافران و حدود اخبار مختلفه بیع بود
و حیوانات سه شکافته درونی اهل حرفه و رسیدن مسافران و میا خش و مناظره دیو
و شرعي و نوشت فتاوی و حلاصه محبوسان و صورت ملکی در میکی از سو اهل اکر عظام

دکر مثلاً متأرجح

۷۱

مستعملی ناشد دشمنی اقدامیان مردم و کثرت بازار بود و اگر قدر مستعملی بود دبیاری نمایند
و موت یکی از حکام کار در ریا (سقادری فرقه عطارد در مثلاً هنچ کی دلالت کند بر قدر خود
طعام و شراب و خشکی هوا در زستان (اگر در پژوهش بود) دلالت کند بر نقصان کیا ه است
و تو سطه بازندگی و دبیاری را جیف و قوچ سرمه او بیع مطمئنات دستور و عمارت
و زرخ و امداد مسافران و شادی عامه و کشادی کارها و فراخ بخت در بازارها و
رواج کاراهم اسوق و دبیاری هارت و زراعت و خنکی هوا و تاریکی اگر عطارد
مستعملی بود عزم غزو دروم دست دهد و دبیاری بازار و اب رو دخانها ناشد
و اگر قدر مستعملی بود تو الد و تاسیل دبیار بود و نقصان کیا ه ناشد و تو سطه بازار
(اگر قدر سینله ناشد) دلالت کند بر رواج بازارها کثرت معاملات و امداد کار و
در سولان و میل مردم بمحکایات در روایات و قصه در استان و یکی حال بزرگان و
امداد اخبار صحیحه در نونه بوانیان و اهل اسوق و بیع غله و جبویات و برد و کا
وانقلاب حال کتاب و رونق اطباق اهل فتحم اگر عطارد مستعملی بود علی الانصال هبز
ریاح بود و اگر قدر مستعملی بود بازار میانه بود (اگر قدر جگه بود) دلالت کند بر قدر
ماندن مسافران و پیکان و بیع ستور و برد و اخلاقی هوا و شدت سرمه او بخش
و یکی حال اکابر و بلندی نزهها و تغیر حال عامه و تیری بازارها و بازندگی منتفع
صهود دین و وزیدن نسایم بازده و هفت اطعنه و تحویم و دسموم و محاسبه مزارعان و
اگر عطارد مستعملی بود نم دبیار بود و اگر قدر مستعملی بود خشکی هوا و کی نم باشد (فران
قر و عطارد در مثلاً هنچ) دلالت کند بر رواج کار صناع و قال داران و دبیران و فراخ
طعام و شراب و خشکی هوا) اگر کجوز بود دلالت کند بر کثرت تعلیم و تعلم و ارسال
رسال و رسائل از اطراف با اطراف و یکی حال مسافران و بخان و فناده هوا و وزیدن بازها
و جد و ثمن از
محرومها و افسونه اسیما نیز
بازار کتاب و امداد کشتهها و بیع جواهر ایش و رواج کار عاصه و محترفه و رطوبت هوا

دسته
دسته

دسته
دسته

دسته
دسته

دسته
دسته

مقام از قریب عظاوه

ورونق کار نفاسه اش و اکر عطارد مستعمل بود خطاب بود و جستن باشد ها و امدن ملخ و اکر
 قریب مستعمل بود جشن باشد ها باشد و تو سطه باران (و اکر در هزاران بود) دلالت کند
 بر هبوب ریاح مضطربه و بیع برده سفید پوست در طوبه هوا و امدن اجتار ساره
 و رونق کار شمار و قدما و اهل مزمایر و او تارود و سی میان دختران و پسران و رواج
 بازار افتاد و عطر و رغبت فنان بقته و فسق و حکمه مسافران و اجتماع عوام و گفت
 محالات و میله هوا بمنکر و امکان ها این و سلامتیه حال باز رکانان و سودایشان
 در معاملات و خوبیه کشت و دفع و اکر عطارد مستعمل بود مینکن باران بود و دنبیاری
 نم و اکر قریب مستعمل بود دنبیاری نم و بودت هوا باشد (و اکر در هزار بود) دلالت کند
 بونادهای مختلف و خوف عوام انسان از اجتارها بهله و دنبیاری بحث علوم دقیقه
 طلب علمیات و نوشتن هیا کل و امدن شامران و امدن جزء های کونا کون و قصیر
 هوا و سرمه و حرکت بخار و قند در روم و صلاح کیا هنها و کشت امطار و مذاهیها و اکر
 عطارد مستعمل بود میان اهل روم و عراق حرب افتاد و دنبیاری باران باشد و اکر
 قریب مستعمل بود میان اهل روم و خوش تان خصوت اند و جشن باشد های بسیار (مقام
 قریب عطارد در مشتر آیه) دلالت کند در روانه کارهای عال و مسافران و سفرهای
 و بیماری طفال و رفیق ابرهای دامنی و فرستادن رسول و پیغام و حرکت لشکرهای بقیه
 دار اجیف میان مسافران و بدی حال حیوانات از هر نوعی و امدن باز رهای بوقت فدا
 طعام و شراب (اکر در هزار طان بود) دلالت کند بار مسال پیکان و قاصدان و امدن
 کشتهایا و بیع جواهر لبیه و بارندگی در مواضع مستعده و تاریکی هوا و رواج کار محترفه
 و رونق باز رکانان و بزرگی هوا و تیزی بازارها و خواندن اشعار و حکایات و سخن
 حال زنان و اصحاب طور طرب و رغبت هر دم بعلم و امدن باد مسوم در باده هر بز
 اکر عطارد مستعمل بود طول میشان اپشاه روم باشد و کثره رطوبات و زیادتی هیا
 و اکر قریب مستعمل بود مد و داهنار بود و تو سطه بارندگی در ریاح متوازن (و اکر در عقره
 دلالت کند بر اتفاق اجبارات و ابرهای و کدو روث هوا و افنا دن ارجیف و مساد حال

در مرثیات ارکان

۷۳

مسافران و درمانندن جاسوسان و امدان باران و ریاح ضاره و فتاد حال اطفال کفکو
خلایق و توقف مسافران و رسولان بالضروره و کثرت ارجیف و تیره بازارها و سرما
و خزید و فروخت اسلحه و موت کودکان وزنان و اگر عظامار دستعلی بود اهل رفر و مصل
با مردم حوزستان و اهواز نزاع نمایند و باران دناد باشند و اگر قریستعلی بود نم و طوی
بود و ظهور یکی از علامات اپتشی (واکرمه حق بون) دلالت کند بر وقوع قضایای
شرعیه و اصلاح ذات البین و حد و ثامظار فاضم و موقع قضایا و صیافها و رسید
مسافران و ترکی هوا و دھونها و کفتکوی مردم و انتقال و اغلاط حال بزرگان و که
سفاین و رونق میادان دریا و ساخته شدن کارهای اشتری و خلاصی محبوش از خبر
قضایا و اغلاط حال سادات و علماء و بیماری کودکان و بردگان و زیاده شدن
و ذرا و اگر عظامار دستعلی بود حرب پادشاهان بود در طرف مشرق و فضای آهنا
و اگر قریستعلی بود مرغان بین ارشوند و بارانهای نافع و زیاد شدن اب در دخانها
بامشد (استعلاء) در اصطلاح اهل ابن فن با نوع است و این مکرات مذکور شد
اشارة بیک نوع است که بیانش در بین امتناسب است و اند چنان است که هر کوکی از
دو کوک متقارن که بذریه تد و را قریب باشد و هم چین مرکز تد ویران باوج ازان
کوک دیکرا و مستعلی باشد بران دیکو و بعضی تد و را پیش اعتبار کند و خوانند
هر دو را معتبر دانند و اگر اتفاق افتاد که کوکی در هر دو امر متوالی باشد آنکه صاعد بود
غلاب بود برانکه هابط بود و اگر هر دو درین حال صاعد باهابط باشد آنکه هر چیز
بیشتر بود مستعلی بود و اگر هر دو جنوبی بود آنکه کمتر بود (تبیه) انصال بحرم
از اقصال بنظر و هر چند از نظر جنوب مان اقرب بود چه بصریج کرد و اند که افتضای مقام
تا پیش شناع را باطل کند بدون عکس (تبیه) معلوم بوده باشد که تاهر و کوک متفا
بیک برج محل کند از بیجامعت ایشان ضعیف بود هر چند اقصال متحقق شده باشد
(فضل ششم در حکام فلان از غیر ایشان) چون دو کوک با یکدیگر قران کند اکنون
یک کوک دیکو باز نماید و قصد مقادره ایشان کند حکم ان قوان متفاوت شود و چنین

ذکر بعض اذکار نامت غیر شناخته

اگر قصد نظری دیگر کنند اما اثر نظر کمتر از مقاشر باشد و قوام احکام آن بعد از مینم تنوطاً است که جبر و تأکید او را بینکنند و بعضی را که در تردست دهد مخصوص راه نداند بلکه احکامش دبایل رسیده ام ازانکه پیش از امتحان اثرا کند با بعد و مذاکم بعضی فرمات فیض شانه در بر وح اشنا عشیه که هر سه حکیم ایجاد منعه ذکر کنیم قاطالیب این فن را نذکره و دستور بآشده و قیاس اینچه مذکور بباشد ازان قواند کود (مقارنه مشمر و شمس فن هر و معطار و قزوین) دلالت کند بر حسن حال آدمیان در جمیع بلاد و افاق و کثیر بزک و از این کوسفت و بسیاری این و رفع تراحت زنان و خواجین معظمه و بلندی حال کا را شراف نزد ملوک و عظما و کبرا از مملکت خود به جانب غیر و موقع امر از مرد رخواهی خواه پادشاهان و اشرف و اکابر و زنج زنان و هیجان سودادر مزاجها و تلف شدن به ایهم (مقارنه مشمر و شمس و زهره و مرجیع و قرمه رثرا) دلالت کند بر افک و کذب و ارجاع در این مردم و هرج در بلاد و اراضی و هلاکت اشراف بحکم ملوک و رفع تردیه در قیان و خروج جمعی زجیال در دیار بعیم بر پادشاه و بیان و مکث طول فشا در قیان ایشان در ممالک (مقارنه مشمر و قزوین و عطار و قزوین) دلالت کند بر فساد حال کتاب و اکر زحل نیز داخل بآشده کتاب و اهل زمانه مبدل شوند و احوال اهل دنیا و بن منقلب کرد و خوارج بر پادشاه بیرون آیند و زخمها ارزان شود و هلاکت طیور بآ و ظهور ملن (مقارنه زحل و مشمر و مرجیع و شمس و عطار و قزوین) هر هر طان دلالت کند بر قلت خبر بر جمیع مواضع و خوفناک سلاطین و توهم کردن بعضی مردم از بعضی دیگر و شیخ آدمیان و ظهور علامات و زلزله و خنف و فساد بمحرومیت صید (مقارنه زحل و مرجیع و قزوین) دلالت کند بر قصد ملوک و بعضی فرماندهان و بسیاری که باشد این (مقارنه زحل و مرجیع و عطار در میانه) دلالت کند بر افزایش زروع و اکر مشمر و قزوین بآشان بود دلالت کند بر کثیر تو و فور ای بچاهرها (قرآن مشمر و مرجیع و شمس و قزوین) دلالت کند بر نیکی پارانها و بادها و کثیر نم و

دریں درج اٹھی عشر

۷۵

لے
جی
کے

کچب
و
کھنڈ

لے
لے
کھنڈ

نیک

نیک

حال هوا وار نفاع بیهارات و وفور صیان خاصه دل المخسال و موت مردم صالح و دین
دار و ارباب عبادت و کریم عبار (مقادنه زحل و مرجع دزهه در عقرب) دلالات کند
بر کریم سیاع سیما ضباب و بیانی هولم خاصه عقارب و مهد اهنان پادشاهی از
لشکریان و امرای خود و وفور جور و ظلم در عالم واکریا زحل و مشرق و مرجع و قریباشد
بدون زهره دلالات کند بر کریم باران در اکثر مواضع و وفور میاه ساقله (مقادنه
زحل و مشرق و عطارد و قری در قوس) دلالات کند بر عرق کشیده ای او کریم تحریم
وار نفاع اشرف و کتاب و اصحاب عزائم و مخوم و سحر (مقادنه مرجع و شمش عطارد
در رجد) دلالات کند بر عدوت برص و جذام و جراحتی که محتاج به مکافتن و داع باشد
در ملوک یا اعیان دولت و کریم بر قدر رای و عبار و دیمانی دزدان (مقادنه زحل
و مرجع و قری در دلو) دلالات کند بر قلت باران و کریم اب هشتمه ای او موت در خلادیو
قطع طرق مسافران و کریم سخاب یه باران (مقادنه زحل و مرجع و شمش فکوه) دلالات
کند بر قلت اندوه و کریم صید در یا و امدن ملح و اکرم شیه یا ایشان بود بغیر از شمش امر
ایذا متوسط بود و اکشمیں یا ایشان باشد و مخصوص شود مرجع دلالات کند بر موت اشراف
و عظما و قتل بکار از ملوک و سلاطین و اکرم مرجع و زهره مقارن شوند و از شمش منضر ش
شده بعطارد قران کند و هشتمی متصل شوند دلالات کند در انسال یه تنیک حال
ذنان و حنوشی معاشرت ایشان نامردان و متابعت نمودن (اکرم زحل و مشرق و شمش
در برجی باشند و مرجع در برج دیکو منفرد حاسب هکی کو بد که پادشاه بر دشمن خود
ظفر باید و اکو در برج متعلق بپادشاه باشند و بر عکس اک در برج دشمن ناشند
(تفسیر) اجتماع دو کوکب باز نیاده از کوکب ریاح در برج هوانیه دلالات بر کریم
ریاح غاصمه و کوکب ریاح شمس است و عطارد و مشرقی و اکر اکمر کوکب در رعن
و مثلثات او جمع شوند دلالات کند بر کریم باران چنانکه باعث مضرت شوند (تفسیر)
ابو معشر بلطفی کو بد که هر کاه نیشه علویه در بیکد و بیکوچه جمع شوند و شمش یا ایشان نام
باشد هر آینه ای قوان عظیمی بود پادشاهی بولد کند که خوارج و اهل فساد را براندازد

در احکام نظرات سکونتی از لاق پر راهات آنها

و بقتل بحدار تکاب ناید و الله اعلم بر طباع سلیمه مخفی نهاد که قرآنات کو اکب شنا
یا غیر شناست یک صد و بیست نوع است چنانکه بطیموس در کله پیجاه و دودیم از کجا
نمثه الفلات اورده بین صفات که لانعقل عن امر الماء ف العشرين فرزاں ای
الکواکب المخیرة و الیترین فان پنهان علم اکثر ما یافع فی عالم الكون والفناد و ارجمله
این یک صد و بیست قران بیت و بیت شناست باشد و سوی پنج تلاش و همین تلاش
رباعی و بیست و بیت خاکی و هفت سداسی دیگر سیاھی و تفصیل از سلطان المحقق
در شرح ثراه ایراد نموده و احکام شناستیات ایسندکه بترتیب و بسط هر چه تما مرده
نموده بیان قرآنات بیز شهه ایراد شده چهار کواینها را بتفصیل ذکر کنیم باعث نکیز
سواد و مقطول کلام پیشود و از غرض و مقصود باز میانم لیکن باید داشت که از
این قرآنات هر کدام کتر اتفاق افتد تا پیران به شر وحدش دراز بود پیاز همه
عظیمه قرآن سیاھی باشد که دلیل طوفان و انفلاتات کلی بود و شری عظیم از آن
حاصل کرد چهار کوک در یکد رجه جمع شوند یکد فعه شش کوک و پنج هسر غائب کردند
بر دو سعد چهار زحل و مرجع بذلت و حرم مخواهد و اجماع این کوک در این حال بذلت با
و عطارد همزاج که فوی تربیند مدد و معاون او شود پیزج شوند و بر سعد غالبه
کردند پیش عظیمی حاصل ایدار مزاج آن محسن که مستعمل و از مزاج آن برج درجه
که این قسم اجتماع در روی باشد اما ایسندکه در یکد رجه جمع شوند اماری است نادرالوقوع
و در یک برج ممکنت و شش کوک دیگر متأهد شده چنانکه بزرگان اشاره بان
کرده اند و تاثیر شش کوک دلیل هم در حوت در سال هصد و نواده هجری و شش دلیل هم
در قوس هزار و دوازده هجری و چهار و پنج بکرات متأهد کرده بپیش اکراین اوضاع
قرب بتحول دوری یا فصلی افتاد عظیم اور شناشد و اکر شخص بر طالع آن برج متولد شود
اکر از تزاد و دوره ملولت بود پادشاهی بزرگ کرده کرا قایلم در حکم اور دو الله اعلم
فلمزجع الى ما كان يقصد بيانه (باب بدمیم) در احکام نظرات کو اکت
سبعه سیاره و احتراقات و اجتماعات و استقبالات و تاسیلات و ان هفتم فصل

محرق کرده